

Madness, Buddhism, and World Weariness : The Beats' Confessional Poetry

ความบ้า พุทธศาสนา กวีระอาสังคม : กวีนิพนธ์เผยใจของนักเขียนกลุ่มบีตส์

ดารินทร์ ประดิษฐทัศน์*

บทคัดย่อ

บทความนี้ศึกษาความสนใจของนักเขียนกลุ่มบีตส์ที่มีต่อพุทธศาสนา ซึ่งคนกลุ่มนี้มองว่าเป็นหนทางหนึ่งที่นำไปสู่การหลุดพ้นจากสภาพความเป็นจริงของอเมริกาในช่วงสงครามเย็น บทความนี้วิเคราะห์กวีนิพนธ์ในงานเขียนของแจ๊ค เครูแอค ที่มีชื่อว่า *Mexico City Blues* โดยมุ่งศึกษาความพยายามของนักเขียนผู้นี้ที่จะทำความเข้าใจกับพุทธศาสนา รวมทั้งอิทธิพลของคัมภีร์พุทธศาสนาหายานที่มีต่องานนี้ บทความนี้เสนอความคิดว่า เครูแอคพยายามอย่างยิ่งที่จะเข้าใจพุทธศาสนาในลักษณะที่ต้องการจะนำความรู้ทางพุทธปรัชญาที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของชีวิต กวีนิพนธ์ของเขาแสดงให้เห็นถึงความสนใจที่มีต่อความคิดเรื่องทุกข์ การดับทุกข์ สุนฺยตา และนิพพาน

Abstract

This paper analyzes the Beat writers' engagement with Buddhism, which they considered as an alternative for salvaging their weary minds from the repulsive reality of America during the Cold War period. Interpreting some of the poems in Jack Kerouac's *Mexico City Blues* (1955) in light of Buddhism, I focus on his struggle with this religion and the influence of Mahayana Buddhist scriptures on this work. I argue that his engagement is existential, in the sense that he seriously attempts to apply his reading of Buddhist philosophy to his own existence. His poetry reveals a mind-rending struggle with the Buddhist concepts of suffering and the cessation of suffering as well as those of *nirvana* and *sunyata*.

* ดารินทร์ ประดิษฐทัศน์ เป็นอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย